

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Marchionum Badensium & Hachbergensium - Cod. Karlsruhe 3293 II 10

Gamans, Johannes

St. Peter auf dem Schwarzwald, 1758

Nunc [subyciam] notas marginales ipsius [dni] Schneideri et [dni] Maleri
additas, [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-267058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-267058)

II. Coniux Maria Sidonia Comitis de Falckenstein, ex
 qua suscepit 4.to Philippum Balthasarem, qui mature obiit.
 Ceterum dictus Hermannus fortunatus pro sua heredi-
 taria portione accepit Dynastias et Dominia Marchica
 in Ducatu Luemburgico.
 Hucusque M^ostum Günglerij, manu Dⁿⁱ Schneideri exa-
 ratum sepe extendit.

Nunc subiiciam Notas marginales manu ipsius
 Dⁿⁱ Schneideri et Dⁿⁱ Maleri additas, quorum hujus
 lib. M. illius Litera D. notabo.

Not. 1. ad proleg. et quidem in Opin. 5. pag. 13. lin. 2.
 ad verba: nova arma, Rubellam seu coccinum bal-
 theum in armis et Scuto Badenoi significare Ther-
 mas Badenses, et non, ut hactenus creditum, Frabem,
 argumento esse potest, quod in Scuto Suecia transver-
 sa linea significare dicuntur tres nobiles lacus in
 dicto regno noti. Haec in Scuto Ungaria IV fasciis
 dicuntur significare IV flumina ejusdem regni.

Not. 2. Ludwig Germ. princeps l. 7. pag. mihi 451. Eodem
 forsitan modo Scutum Fortheimense tribus fasciis in-
 signitur, forsitan ob tria flumina ibidem confluentia. M.

Not. 3. ad eadem proleg. opin. 6. p. 17. linea 14. ad
 verba: investigare constituerant. in Italia non re-
 spondit eventus: habentur in Collectaneis Pistorianis lit-
 tere Italicae super hac materia p. 159. 161. ubi sic: 1072.
 Bonifacio Marchese era supra del castello di cerco nell
 Veronese. 1159. Alberto Marchese era supra del Castello
 di cerco nell Veronese. 1154. Sarsedinof. Si Alberto

Marchese governara Verona insieme con. 14. gsol.
1149. Ermano era Marchese di Verona et ando alla
presadi terra santa. D.

Not. 3. ad Bertholdum I. pag. 20. lin. 1. Cujus causam
conferendus citatur Vitriar. l. 1. tit. 16. §. 11. p. m. 417.
Col. 2.

Altera Bertholdi uxor fuisse dicitur Beatrix
Dolphi Rheinfeldensis, et Ducis Alemannis filia vitri
ad verba: Hermannum Marchionem notatur; eum
Hermannum vocatum esse marchionem absq; marchio
natum, id quod illis temporibus insolitum non fuerit,
vidi, qua adducit Obrecht prodromo rer. Alsat. p. m.
227. et 230. de Bertholdo II. vid. Vitriar. pag. m. 415.
Col. 1. ad verba, quibus Bertholdus II. Dux Burgundia
vocatur, notatum est: Burgundia hic non est illa
major, sed ea, qua, cis montem Juram est, et Curiam
habuit hic Bertholdus in arce regia Burgdorf, qui tra
ctus hodie Bernensibus et Solodurnensibus, ac partim
Friburgensibus paret. Goldastus rer. Alemanic. T. 2. p. 5.
pag. 10. ad verba: Dux Alemannia cedere cogitur Du
catu Alemannia in favorem Friderici Hohenstauffensis.
Vitriar. et Obrecht prodrom. rer. Alsat. p. 226. ad verba: Uxor
habuit Agnetem, alias Sophiam Henrici superbi, Sa
xonieq; Ducis filiam, et videtur Agnetem hic con
fundi Bertholdum I. et II. de quo errore vid. Vitriar.

Not. 4. pag. 37. lin. 8. fratris in Brisgoia hoc
notantur: reliqua enim ditioes in Burgundia
ceperunt Comiti Kyburg, quem alterum affinem nomi
nat Munster Cosmogr. l. 2. c. 256. M.

Not. 5. pag. 27. ad lin. 17. Münster nominat uxorem N. filiam comitis de Kyburg, vid. l. 3. de German. p. 258. inde videtur, ait Malerus, duas habuisse uxores. Ego addo, duas Bertholdo V. expresse uxores Jünglerus habuit, dum Noverca Bertholdi V. liberorum meminit, aut igitur ipsa comitissa de Kyburg fuit noverca illa nefanda, aut tres habuit uxores

Not. 6. p. 28. lin. 18. In literis Murensibus citantur Origines comitum de Habsburg, Abbatis Murensis p. 58.

Not. 7. p. 29. lin. 5. ad Hermannum III. hac notantur: Hermannus II. seu III. titulatus, domini Hochberga ob. 1160. Pistor. in Coll. p. 159. itē, an. 1120. Was Goyßburg woz Eichenbulo ninnē Eylan stou Goyßburg. List. 1161. Was ja juchē anjstau, das ja ninnē Gail an Goyßburg, und ja in ein Mauggorsten, joudron und Gerson stou Goyßburg gntwist. Alberti M. uxor fuisse dicitur Bertha Lotharingia. Hic inter testes numeratur in Bulla Friderici Imp. de Limit. E. p. 53. Constant. an. 1155. Vid. Buccelini Sapog. Const. p. 53.

Not. 8. p. 29. ad Hermannum IV. Torneamento Noriberga 1190. habito interfuit Rudolphus Marchio Bad. ut et Wernerus Marchio de Hohenberg, quo finito conduxerunt illi Caesarem Henricum VI. Donaverdam, ille cum 120. Equis, hic cum 64. Vid. Bonifacij Tauffenbachs Chron. Norib. MS. Idem Hermannus subscripsit Diplomati Foundationis Canobij Truttenufen an. 1181. cujus formulam dat Obrecht prod. rer. Alf. v. i. c. 10. p. miki 228. Filia Hermannii IV. Meckildes nupta.

Bertholdo V. Comiti Hennebergico, qui obiit 1218. Spangenberg. Chronic. Henneberg. L. 2. 15. Fridericus frater Hermannii adfuit Torneamento Colonia an. 1179 habito, Munsteri Cosmogr. L. 5. c. 114. p. 1234. M.

Num. 9. pag. 40. lin. 15 ad Henricum Hermannii V. fratrem, ad quod huic Henrico concessus sit in divisione cum fratre Hermano titulus, et jus Landgraviae sua Brisgoia, quem Hermanus I. Bertholdi II. frater in divisione patrimonij loco accepit, et ad Hermannum II. III. et IV. et deniq. ad V. fratrem Henricum transmissus sit. Huius Henrici pronepos autem isidem Henricus III. 1201. in divisione paterna accepit, titulumq. cepit sed post Comiti Triburgico occasione datus pro 700. marciis pignora vit 1218. Henricus VII. Liff. in Coll. p. 159. 17. 26. Sabau sin juf Landgrawen in Landgrawen gescriben, wie Sam I. Marggraf Hainrich 1288. einen Landgrawen in Landgrawen unnen, und die Landgrawen noch 1401. 1414. / a Sigismundo / 1429. Hofmannen sind. D.

Num. 10. ad Henricum I. pag. 40. Henricus interfuit Torneamento XII. Noriberge an. 1197. habito; Munster L. 5. c. 114. p. 1235. unacum Rudolpho Marchione, Badenfi. Et an. 1209. eidem Hassiludius Wormatia adfuit Burcardus II. Marchio Hachberg. f. 63. L. 5. c. eod. p. 1236. An. 1211. adfuit equestribus Ludis Rayensburgi Rudolphi I. Inu Grosen, unacum Johanne Marchione de Pöfeln, Id. cit. c. p. 1241. Hermanus Marchio de Baden / quem Henrici I. filium fuisse ratio temporis suadet / litigavit an. 1234.

cum Eginone Comite Triburgi de Argentifodinis et
Custodis Sylvarum Limneus p. 2. 9. 26.

Num. 11. ad Henricum II. pag. 41. lin. 4. Hic Hen-
ricus II. letem, qua Ep̄o Basileensi et Sociis cum Aug-
dolpho comite Habspurgensi et Sociis intercedebat, con-
junctio cum Burggravio Norimbergensi consiliis com-
ponit an. 1272. Vid. Urffisij Chron. Basil. l. 2. c. 21.
pag. 155. M.

Num. 12. ad Henricum III. p. 41. Hic Marchio portabat
hac in arte cum Otlocaro aquilam Imperij. Vid. Urffisij
Chron. Basil. l. 2. p. 155. et seq. comissa est hac pugna,
in qua Otlocarus occubuit, an. 1278. M.

Num. 13. ad Henricum IV. et Rud. p. 42. Hi duo
patres emunt à Comitibus de Vehringer quaedam jura
et redditus in pago Mallerdingen an. 1297. Forster p. 17. M.

Num. 14. ad Henricum IV. p. 42. hic Henricus
proprio et tutorio nomine concedit facultatem extruen-
di Castrum /: *Magnus = Disloß = Alnii Burg = Funnudingau* /
nobili Conrado Henrico Dieterico Schneülin, de quo
vid. literas apud Forster p. 22. quæ data sunt Triburgi
an. C. 1314. post Pentecostes festum. Unde conji-
cet, Landgraviatus jura in Brisgoia mansisse indi-
visa apud Marchiones. M.

Num. 15. ad Henricum V. p. 42. Forster p. m. 27.
Obtinisse Henricum V. Rhenzingen, Müzenberg, cum
quibusdam vicinis pagis in feudum à Dn. Friderico
Ufenberg, an. 1352. imò jure Emptionis pro 5000.
acquisivit Dynastiam Ufenbergensem. Vid. Forster. rela-
tionem de 30. Mart. 1631. Hic Henricus tutelam gerit

Johannis et Hesperis Dominorum de Usenberg fratrum, eorumque nomine confirmat venditionem Bagorum Schliengen, Mauchen, et Steinenstat, factam per Dominos de Neuenfels, nobiles, Dño Johanni Epō Basileensi an. 1334. Vid. Acta Basileensia, ubi in Instrumentum Emptionis invenitur. Idem Henricus Dño in Kenzingen et Nürnberg presentiam parvam Curia iterum ceidisse dicitur an. 1358. Vid. Förster p. m. 28. M.

Num. 16. ad Johannem p. 47. lin. g. Johannes et Hespo fratres dividunt arcem Haackberg cum redditibus an. 1386. Förster. l. c. Hic Johannes forsan idem est, contra quem Epus Argent. Comes Wiertemberg: et Civitas Argentina fœdus composuere an. 1381. Vid. Wenzleri Colloquium Jurisp. sive Disputat. Ruing. §. 24. p. 98. M.

Num. 17. ad Henricum VI. p. 45. Juxta Försterum qui allegat pacta gentilitia, despondebatur hic Henricus Margaretha com. de Nellenburg, qua erat filia Anna, nata comitis de Thierstein an. 13... M.

Num. 18. ad Ottonem II. p. 47. ad verba: vendidit Marchionatum: postquam eum etiam Marchio Rudolphus Rœtelanus, neque Triburgum civitas emere voluerant. Vid. Förster p. 38. et Spener opere Heracl. F. 2. l. 2. c. 4. p. 281. M.

Num. 19. ad Ottonem III. p. 44. Huic Ottoni oppignoratur dynastia Wehr per Domum Austriacam. Vid. Ustulij Chron. Basil. l. i. c. 21. Hic forsan per mutationis jure cedit jus advocatis in Canobium
ystein

Ufflein cum Villa Lutlingen Epō Basileensi pro villa
 Hottselein, quam vicissim in feudum recipit ab Epō.
 Vid. Tractatus cum Epō de an. 1509. art. 16. Vendit idem
 Comendatori Ord. Equit. S. Joannis in Neuenburg rivulus
 per Schliengen transfluentem, Hölle dictum pro 13.
 maris argenti puri an. 1531. Vid. Emptionis littera in
 Actis Basil. de dato S. Agnesia 1531. M.

Num. 20. ad Rudolphum V. seu VI. p. 45. Mar-
 chio Rudolphus V. seu VI. capitur à civibus tumultuan-
 tibus, cum ibi trachanalia celebraret cum Duce Au-
 stria et aliis an. 1377. Urstisj Chron. Bas. 4. c. 5. p. 190.
 Hic Rudolphus dabat Conjugi sua pro Morgegaba 100.
 marcas argenti, in cujus securitatem oppignoravit
 bona quadam. Investitur iste ab Epō Joanne, et par-
 tem feudorum oppignorat uxori in securitatem Mor-
 gegaba. V. litteras in Actis Basil. de an. 1340. M.

Num. 21. ad Ottonem III. p. 44. Otto III. inve-
 stitur super feudis Basiliensibus unacum Nepote Ru-
 dolpho, Rudolphi fratris filio ab Epō Joanne à C. 1365

Num. 22. ad Uxorem Rudolphi V. seu VI. p. 45. lin. 3
 Epus epitaphium:

D O M S.

Muffripina Heroina Catharina, Huldrici comitis Thier-
 steini filia, Rudolphi Marchionis Hackbergensis,
 Landgravij Briogois, primi ex ea familia Rœtela Dñj
 Conjugi, Rudolphi matri, Wilhelmi avia, Rudolphi
 proavia, Philippi / in quo Stirps mascula desit: / ab-
 avia, multarum ejus seculi calamitatum Spectatrix,
 ano post exequias CCXII. virtutis ergo S. B. L.

Basil. templum instaurans, ultimi temporis A. M. D.
M. C. M. H. L. P.

Ich Joha Hartmann, der Land und Lutz, Und Edman
Rind garwasa, mit der gemainum Linc und Vro
Lufant der Loru stou min, und besalt allzain
von Gind min is ain Gaisin loas, Datt min zu
nium fgnuast bapfse Marggrat Rindolgd
fins am mild, der is mit Basel linblif halt,
dam is ein jungaw farn, gabaf, Ich wagen Har
grat Rindolgd was nach minum Liebsteu farn
Zeit, labt is allsins in Mitronn wof, bid min
xijf min farn und Epist, Ina Mupn ullas fgn
land ist.

Num. 23. ad Rudolphum VI. seu VII. pag. 75.

Rudolphus hic fœdus defensivum facit cum urbe Basileensi ad quinquennium, ita ut alterius inimicos intra spatium X miliarium circa urbem junctis armis auxiliis esse debeat. Marchio quidem cum IV. hastis, Bauging pila vero cum VIII. hastis, equis et aliis bene armatis Vistifius l. c. s. 4. c. 12. p. 212. Eius et comitis palatini cura inducias contrahunt. Basileenses cum Austriacis et Burgundis an. 1409. Id. c. 13. p. 222. c. 16. multo labore et bono successu post tres Septimanas conducit ibid. add. Munsteri Cosm. 13. c. 104.

Investitur ab Epō Basileensi super bonis feudalibus an. 1368. à Comite Conrado Friburgensi recipitur in confirmationem omnium feudorum ubicunque sitorum an. C.

1388. 8. post Pascha, idqz factum consensu Epi et
 Capituli Basileensis, quarum literarum dies erat O.
 post Annunt. Maria 1394. vid. literas desuper /: forte
 super hac re: exaratas in libro veteri num. 14. simi-
 les literas vid. ibidem ab Epi Humberto die 4. ante Phi-
 lippi Jacobi an. 1400. Marggward Rudolfs von
 Weisbach seten sine Verlust in dem Kloster zu S.
 Clara im mitteln Rhy, Sigurd, Saffarin, Ermelin,
 Gonsalw, und einig Saun gndacht in nunn
 gartensin Gunt de 1400. vid. Berensfelds Eintrub-
 ucht, Sauselben gibt es ein Einbindung von 1600
 Gulden cum onere der Zinsfalls: Item 9. Saun
 loben von Ottilien und Ziliden. Als Marg-
 ward Rudolfs 2. sinne Verlust in dem Kloster
 von S. Clara nach Rhy an. 1407. gulten seten,
 gab sinne Annastin frau Anna gndacht von
 sin von Sengburg ein grosser Mast, wozu alle
 die fraun in dem Ort galden worden. Urk. loc.
 cit. l. 4. c. 12. p. 211. M.

Num. 24. ad Wilhelmum p. 45. Cum Dominus
 de Neuberg, Praefectus Austriacorum in Lauffenburg,
 Basileenses et Bernenses Mercatores variis modis ve-
 rapet, eisqz inter Thiengen et Schaffhausen 1000. R.
 in variis mercibus rapuisset, id quod dictae urbes
 postea bello vindicarunt. Hic Marchio Wilhelmus ut-
 pote Landvogtus Austriacus saepius interpellatus super

restitutionem per dictas urbes. Urffius l. cit. l. 5. c. 27. p. 271.

Idem postea frequentat nomine Austria conventum partium pro amabili compositione Rheinfelsa 1443. idem pag. 277. Eius Subditi aggeres ex concisis arboribus faciunt, et ita provinciam muniunt prope Schwerstatt contra irruptionem Gallorum in Lauffenburg, Seckingen et Waldshut praesidia agentium, restantem per March. Wilhelmum transigitur an. 1444. idem p. 5. c. 40. p. 284. seq.

Cum Austriaci in Castro Rheinfeldenfi. Stain. ex oppugnarentur defendebant ipsi se formentis, et in specie uno. Solmsliu. quod fuerat Marchionis Wilhelmi. Urff. l. c. l. 5. c. 40. p. 298. quod cum pluribus aliis formentis Basileensibus in partem prada cepit. Idem pag. 299. Cum Basileenses an. 1441. per Gallia Delphinum, qui eos numerofo exercitu invasit, multa pertulissent damna, post eorum discesum auctores hujus injuria pro hostibus declarant per S. C. sum, civitate eos cum eorum familiis ad tempus vita interdixerant. Ex horum numero erat inter plures alios etiam Wilhelmus marchio Hochberg. Landgravius Suseberg. et Dyn. Roetel. praefectus provincialis. Urff. l. 5. c. 40. p. 294. Invadunt etiam cives palatium Marchionis in urbe, idque et alia spoliunt. ibid. l. 5. c. 40. p. 295. quos vim Domini vel inhabitatores vino redimunt. ibid. Cedit filius imperium et ditiones an. 1444. ib. l. 1. c. 20.

Fuit Wilhelmus Austriacorum Praefectus provincialis
 per Sundgoviam, Alsatiam, et Nigram syl-
 vam. Id. L. i. c. 20. p. 64. et hoc nomine mittit Turin-
 genibus praefidiarios. id. L. 5. c. 28.

Et mediatore et concurrentibus Basileensibus, Bernensibus,
 et Solodurensibus componitur bellum Joannis de Froberg,
 ex Burgundia, cum Sundgovicibus. id. L. 4. c. 25. p. 247.
 an. 1428.

Eligitur iudex certaminis et duelli inter Joannem de
 Merle nobilem Hispanum, et Henricum de Ramstein, cui
 apud eum in iudicando Johannes Comes de Thierstein, Ru-
 dolph de Ramstein, Egloff de Rathsamhausen, et Tu-
 ring de Halbweil. Id. L. 4. c. 25. p. 247.

Eius ope evadit clanculum e Concilio Basileensi pon-
 tificius Legatus Cardinalis S. Angeli. Id. L. 5. c. 24.
 Tradit vivus ipse filios ditiones suas, quibus et Joannem
 com. de Freiburg Tutorem constituit. Vid. Forster opere
 general. et hoc an. 1441. retenta solum Sylva nigra cum
 Schoenau et Dottnau, qua erant hypotheca austriaca,
 quas tamen postea an. 1451. etiam donat Rudolpho
 filio. v. Forster l. c. M.

Not. 25. ad Rudolphum VI. vel VII. p. 45. Hic
 Rudolphus VI. seu VII. interfuit Concilio Constantiensi
 cum filio suo. Münsleri Cosm. p. 589. eidem oppignorantur
 ab Ep'o Basileensi Humberto Hornberg, Wallen-
 burg, et Liechtental an. 1395. Urst. l. c. 4. p. 199. M.

Not. 26. ad Rudolphum VIII. seu IX. p. 45. Hic
 de novo pangit fadus cum Republica Bernensi, quod

ante ipsum Comites de Friburg ratione Comitatus Novicassri habebant, an. 1457. Stettler l. 4. p. 179. factus enim est hoc anno per mortem Joannis Comitis de Friburg Comes Novocastrensis. V. Förster, qui etiam teste tempore belli Burgundici neutras partes sumit, et ita ditiones conservat. Dicitur à Cesare an. 1457. proscriptus. Vid. Deductionem German. de novo castro. M.

Not. 27. ad Philippum p. 46. Philippus ut plurimum habitabat Novicassri, et rarus erat in Brisgoia subivit Imperij Collectas ratione Ferrarum Brisgoicarum non vero ratione Com. Novicassri. Förster l. c. Maximilianus Imperator confert ei facultatem exercendi jurisdictionem criminalem. Corejus exenteratum sepelitur per Deputatos Vidua in templo Nöselano non obstantibus praefectis March. ~~quorum~~ Christophori, quibus tamen pro omnis honoris et beneficii genere, quod offerret et exhibere parati erant, neque gratia ulla acta, neque etiam illud acceptum fuit. Förster l. c. M.

Not. 28. ad Hermanum V. p. 277. lin. 17. ad verba: ex patrimonio uxoris. scil. Ermentrudis seu Irmengardis, Cyradi palatini ex filia Agnet, et Henrico palatino filio Henrici Leonis, Bavaria et Saxonie Ducis. Vid. Freheri origin. palat. c. 11. p. 92. reptis. Tollneri Hist. Palat. p. 22. obi. ad verba: orta est contentio: literas vide in forma in libro Archiv. sub n. 14. ex quibus literis non apparet, litem fuisse inter Marchionem et Comitem, sed tantum confirmatam

ipse feudalitatem dictorum bonorum, et jus Vasaligij
Dico comiti, cui adfistebat Marchio.

Dicitur hic Marchio post obitum Henrici Palatini, So-
ceri sui unacum affine Ottone illustri palatino /: cui
Clementis soror Agnes nupsit, juxta Tolnens p. 262. /
reddidisse Casari Friderico II. omne jus, quod habuerunt in
territorio Brunsvicensi, uti hoc ex Meibomio testatur
Tolner. l. c. p. 262. an. C. 1227. postea tamen Otto pala-
tinus, Henrici ex fratre nepos opera Ottonis et Joannis
March. Brandenb. occupat armis Brunsvicum an. 1227.
quod Fridericus II. Imp. frustra repetere volebat per fi-
liam ibid. p. 262.

Hermanus Marchio Bad. interfuit 1235. Hassiludio
Mürzburgi Münster Cosm. l. 5. c. 414. p. 1237. M.

Not. 29. ad Hermanum VI. p. 48. lin. ad verba:
uxor fuit Gertruda: de hac Gertruda hoc habet Listorij
in Coll. p. 155. hac Gertrudis mortuo primo marito
nupsit Wenceslao Marchioni Moravienfi, qui sine ha-
reda moritur; tertio nubit regi ex Reussen, ex qua
Agnes filia, quam cum utero mater gereret, maritus
nupsit uxorem: ita mater et filia Ducatum
Austriae retinent. filia Agnes a misso fratre Friderico
et mater, cum haeres esset Austria, opprimitur ab Ot-
tocaro, et cogitur nubere Ulrico comiti Herren-
bergensi /: Henneberg /: cum antea habuisset Ulricus
Ducem Carinthia, ita Ottocarus fit Dux Austriae. D.

Not. 30. ad Rudolphum I. p. 49. Cum . . . comes
de Leiningen Argentinenfis, qui habebant Treugam
March. Rudolpho, impulisset ad incendendum oppidum

ejus Selz, non potuit comoveri, ut hoc armis vindicaret, sed promisit, se aliter quam jure velle experiri. vide ejus libros de 1274. apud Wencker, de Regist. p. 179. Confer ea, quae Obrecht prod. rer. Alf. traducit ex Chronico Austria, ubi etiam Belli, quod Rudolphus I. Imp. contra ipsum gerebat, mentionem facit, in quo dicitur devictus et humiliatus an. 1276. add. Urssinius l. cit. l. 3. c. 1. p. 138. dicitur post extinctam familiam de Hohenstauffen in Conradino Neapoli decollato, sibi vindicare voluisse ducatum Suevia, olim per Henricum IV. Imp. Bertholdo Zeringensi per injuriam ereptum tum feudum apertum, sed conatus hic successu caruit, dum Rudolphus I. Imp. dictum Ducatum filio suo Rudolpho dedit, uti hoc ex Crusij Annal. Suev. l. 2. c. 19. et Gerard. de Quo Chron. Austr. l. 1. p. 27. 34. demonstrat Sveder, pratens. Illustr. IV. Sed. 2. c. 1. M.

Num. 31. ad Rudolphum minorem p. 49. Reconciliatur Spirensibus super damnis, quibus eos affecit in bello, quod pro Friderico Austriaco contra Ludovicum Bavarum gessit. Lehmanni Chron. Spir. p. 672. an. C. 1323. forsan est erroneum, quod sit mortuus an. 1322. M.

Not. 32. ad Hesponem p. 49. Ejus opera et consilio utebatur Eberhardus Comes Wirtenbergensis, postea Dux. Vid. Hottledger l. 3. c. 1. p. 615. ad hunc enim, cum affinem se recepit, postquam ex Obsidione Castri Aspergensis evasisset. id. p. 616. pro quo tamen beneficio postea se ingratum exhibet comes, obsidione cingendo arcem Marchionis Reichenbach, quo Marchio

Rudolphus VII. fortiter defendit. vid. infra sub Rudol-
pho VII. Lehmann l. c. VII. II § 2. M.

Not. 33. ad Hermannum VII. p. 49. ad verba: uxorem
habuit. ponat Geustam Anhaltinam M.

Not. 34. ad Fridericum II. p. 50. Hic cum fratre Ru-
dolpho Civitati Spirensi aperturam arcis Ochsenslein pro-
mittit contra quoscunque, exceptis Marchione Rudolpho se-
niori et juniori et March. Hesone jus dictae Civitatis n̄
donegantibus s. post Petri et Pauli 1326. Lehman. l. c. p. 676.
Idem Fridericus II. cum Hermanno filio oppignorat cū con-
sensu Spirensium dictam arcem Ochsensberg Alberto de
Gemingem ab Enzberg, salvo jure apertura Spirensibus
competente secundū pacta cum iis intervenientia. vid.
lib. Oppign. de 1375. Lehman. c. 5. p. 677. M.

Not. 35. ad Rudolphum V. p. 51. An. 1320. obsidet
Ep̄us Berchtoldus cum Civibus Argentinesibus frustra
Badenam et Stolhoviū opem ferenti Marchioni comite
de Würtemberg. Königshovj Kron. Alf. c. 5. §. 129. p. 220.
Lehman. l. c. 14. p. 652. Hic Rudolphus legitur à
Leopoldo Austriaco, qui nōe fratris sui Friderici eo tempore
captivi à Civitatibus Alsatiae in Advocatum eligebatur
sub-advocatus Alsaticarum istarum Civitatum. Obrecht.
p. 1. R. A. vol. 1. c. 10. p. 282. Intercedit cum aliis apud
Spirenses pro Stempferis civibus rebellibus, quibus gratia
obtinet an. 1330. Lehman. p. 673. pignoris jure possidebat
urbem Seltz ab Imperio, quae an. 1357. ab urbibus Alsa-
tia funditus deleta in odium ejus. Königsh. c. 5. p. 214. M

Not. 36. ad Rudolphum VII. p. 52. Interfuit Ha-
 stiliudis habitis Ingelhemij an. 1337. et Schaffhusia 1392.
 Munsteri Cosm. l. 5. c. 414. p. 1242. et p. 1246. Hic
 investitur simul cum Electore palatino Ruperto per
 Carolum IV. 1362. postquã pacto successorio cum patre
 magno comite Ludovico de Oettingen convento reun-
 tiavit. Vid. Lib. Investitura de 1362. apud Schiller I. F. H.
 p. 521.

ad verba: cum Württembergico scil. super domino aris
 Reichenbach, vid. Horstleder l. 3. c. 1. p. 616. ubi quadam
 de fide erga Württembergenses, in comunione feudi
 Marchionatus assumit Rudolphus Rupertum comitem
 palatinum et Electorem sub conditione Successionis in
 casu non existentium liberorum masculorum. vid. literas
 investiturae per Ces. Maj. Caroli IV. datas. 1362. Auxilium
 fert comiti Egoni de Fryburg contra urbem hujus nominis
 an. 1366. Königsh. c. 5. §. 124. p. 217.

Not. 37. ad Bernhardum I. p. 53. Interfuit Hasti-
 ludiis Eblinga an. 1374. habitis, Munst. l. c. p. 1244. ci-
 tavit Imperatoris nomine Ludovicum Ducem Bavariae
 ad Judicium Principum suis sub Eustachio Knist. vid. Hip-
 pol. a Lapide p. 1. c. 10. Sect. 2. pag. 165.

Judicavit, seu iudicis vices nomine Imperatoris egit in causa
 Casper à Schlieken, et Hansen a Hohenstein contra Stund,
 Besoldi Thes. pract. voc. Eustachio Knist. Cum emisisset
 Marchionatum Hachberg, nova Felonia institueret co-
 natur, idem subditorum, qui sine ipsius consensu
 vicinorum protectionem quaesiverunt, bona sibi servare

voluit, quod vicini, imprimis Triburgenses et Brisacenses agre ferebant, et propterea auxilio confederatorum suorum ipsi an. 1424. bellum inferunt. Vossij. l. 4. c. 24. Münster l. 3. c. 267. in quo bello obsidetur Muhlburgum, ante cujus oppugnationem res componitur per Episc. Herbipolensem et alios. vid. Förster p. 88. seq. litteras Civitatis imperij ad ipsum Marchionem datas, vid. apud Schillerum in Append. Inst. 3. publ. Quomodo hæc arx Principi huic agræ aliis simile nomen fatale fuerit, observavit Desold. l. c. Mühlendorf. arcem Neufurstenberg Förster pag. 86.

Primus hic est, qui investitur specificè s. r. cum enumeratione rerum feudalium ab Imp. Ruperto de an. 1405. vid. Schilleri Jus feud. Aleman. c. 22. p. 208.

ad verba: emit, atque &c. p. 53. lin. 20. emit ab Otone March. de Hockberg. an. 1415. v. lit. Emptionis apud Acta. Tradit filio Jacobo terras suas regendas an. 1425. Förster p. 84. sq. primo tantum Marchionatum Hackbergensem, postea etiam reliquas terras et Badenam.

ad verba: Uxor fuit Anna. ibid. lin. 23. cui constituit dotatitium et Morgengabam 20000 fl . confirmante Cesare Ruperto an. 1406. Schilleri jus feudale c. 26. §. ii propter damna sibi a Civitatibus confederatis illata, Urbem Spiram ad solvenda XV millia flor. adigit, quamvis ea hoc declinare voluerit. Lehman. l. c. 69. p. 76. 7.

In confederatione Electoris Palatini cum quibusdam aliis nominatim excipitur Marchio Bernhardus de Baden 1395. Id. VII. p. 768. Novam litem movet

Spirensibus, qui homines quosdam ejus proprios pro
 civibus receperant an. 1394. ibid. p. 769. quibus an.
 1398. unacum socio comite Frid. Veldentia bellum de-
 nuntiat. ib. VII. 71. p. 717. Tangit an. 1395. Fortemij
 sedus cum Archiepo Moguntino et aliis contra Fr. Disle-
 gnus, v. Wenkeri collegiū f. p. stum Dislygalus Pring
 & 24. 1370. sub feria IV. post Epiph. denuntiant ei Ar-
 gentinenses captivitatem Decani Johannis de Ocksen-
 stein. Cum Archiepo Moguntino curado litem trans-
 egit, qua Argentinensibus cum Nobilitate inter-
 cepit an. 1422. v. Königshov. et Schilleri annot. XV.
 p. 878. ubi litera Transact.

Nol. 38. ad Jacobum p. 54. Adfuit hastiludis Heil-
 brona an. 1408. habito. Münster L. S. C. 414.
 Ecclesiam Badensem erexit in Cathedralē /: *Dist.* /
 v. ejus Testamentū de 1452. atq; sufficienter dotavit,
 eam vi voti ab ipso in manus parentis prestitit, vid.
 ipsum Testamentum. Fœdus cum Civitate Friburgo
 Brisgoia defensivum, excepto tamen Casare, Electore
 palatino, Epō Spirensi, itē Archiduce Austria, et
 terris Austriacis an. C. 1420. Förster p. 85.
 Comitem Egonem de Furstenberg investit de Neu-furstenberg
 an. 1425. Litem cum urbe Brisaco habet de Venatione
 in Saltu Ginglingano, qua per Wilhelmū marchionem
 de Hochberg sopitur an. 1436. Förster p. 86. Acquirit
 per tractatus cum Reinholdo de Wselingen post mortem
 conjugis sue Anna com. de Vsenberg an. 1428. pagos
 Brokingen et Bischoffingen, ut et oppidū Alsatia

Gemar. Förster p. 87. Gemar possidebat an. 1402. Dominus de Rapoltstein. Urffis. l. 4. c. 9. circa fin.

Not. 39. ad Johannem p. 57. Interfuit hastiludio an. 1436. Stutgardia habito. Münster l. 5. c. 414. fuit ipse Sigismundi Ducis Austria Vicarius / ^{Matth. Falb. /} in Brisgoia et vicinia. Förster p. 90. Caesaris etiam et Imperij Capitaneus, qui bello imperij magno suo dispendio gereret. v. literas infra allegatas. Obtinet privilegium, omnes Bashaui seu regis filij / ^{Röving & Münder /} in Marchionatu habitantes à nemine sub pretextu servitutis vel alius juris, ulla actione juris conveniri possunt, sed ipsius Marchionis proprij esse, et manere iudicentur sub dato Graetz an D. Marg. Jay 1468.

Archiepiscopa ipsi erat cum Comite de Württemberg Ulrico amicitia, ita ut filium suum Christophorum desponsaret filia Comitis Catharina, quamvis haec sponsalia postea mutuo consensu iterum fuerint rupta. v. literas in Archivis ipsius Caroli de dato post Annunt. Mariae 1463.

Nomine Caesaris, seu potius Sigismundi Archid. Austria, conscribit iste Status Austriacos ex Brisgoia, Sundgovia et Alfatia p. atq; cum eis Neuenburgi ad Rhenum super necessitatibus provinciae tempore belli Burgundicj consulit an. 1469. Förster p. 71. et 91. Augel terras Brisgoicas variis acquisitionibus vgr. Bissensohl, Nymburg, Breckingen, parochiam Nymburg permutationis contractu acquisitam augel 1407. et 1456. acquisivit etiam pagos Ballreckten et Dottingen, eosq; Das de Traussen oblatori iterum in feudum concedit an. 1458. Förster p. 89. 59.

Lites, quae ei intercedebant cum comitibus friburgensibus, amicabiliter componit an. 1466. idem. Oppidum Gemar a parente adquisitum ob damna tempore belli Austriacorum nomine gesti, fratribus de Rapoltstein Guilielmo et Semmano illata cedit an. 1471. Förster C. c. p. 91. Pacem pangit mediatione sua inter Fridericum Victor. Elector. palatinum ab una et ejus agnatum Ludovicum comit. palat. in Veldenz, ut et comites de Leiningen ex altera parte 1467. Lehmann 7. 103. p. 857.

Adolphus Nassavius, Elect. Mogunt. accitur Marchioni Carolo et Com. Ulrico Wirtenb. auxilia successione quorundam immobilium bonorum compensasse a Lehmano VI. 104. p. 854.

Idem Carolus excitat Spirenses ad auxilia sibi ferenda contra Diether. Moguntinum, sed repulsam fert. idem. 859. Erat cum Diethero Moguntino confederatus ad 50. años ad perpetuam amicitiam, mutuamque defensionem, cujus vidi Manifestum apud eund. p. 861.

Redemit captivitatem suam 20000. flor. et iterum 30000 fl. quibus Regisheim eluere poterat, porro 8000 flor. adificiorum reparandorum, alios XX. M. quibus reluere datum: alios XX. M. Crucenaci assecuratos: Pforzheim L. M. flor. reluendum: renuntiatum, item beneficiis reluendi Heidelberg et Eppingen.

Not. 41. ad Albertum p. 64. Fuit is in lassitudine 1481. Heidelbergae habitus. Münster C. c. Cedit comiti Wolraffo de Thierstein Jus Hypotheca in . . . Alsatia an. 1485. Förster p. 29. Emit partem pagi Datfelden in Comit. Hochberg a Bernardo de Keppenbach

bach an. 1486. Aquirit ius hypotheca in Comitatu.
Hochberg mediantibus C. M. flor. Sigismundo Duci mu-
luis datus, unacum praefectura in comitatu et Salario
1800 fl. post ejus mortem reluitur haec hypotheca. id. ibid.

Not. 47. ad Christophorum p. 65. Officia sua inter-
venit apud Caesarem Maximilianum pro reconciliando
Philippo et Ruperto palatinis. Hortleder l. v. c. i. p. 623.
Scherst an. 1497. nuptus Württembergicus cum filio Ernesto
idem p. 624. amicitiam perpetuam jungit an. 1517. cum
Ulrico Duce Würtemb. id. ibid. Condit an. . . . testa-
mentum, postquam filij iuraverant, se id, quod disposuerit,
servare velle, ejus confirmationem à Caesare impetrat.
cumq; illud impugnare vellent Ernestus, petit hic super
ejus validitate responsum Juris à facultate Fribur-
gensi, quod videre est inter Uldarici Fasiij consilia l.
2. conf. 20. Emit à Diethero de Keppenbach ter-
tiam partem pagi Tutschfelden an. 1482. reliqua an.
1490. Förster p. 92. seq. Emit etiam de fratribus
de Landek pagum Mundingen, sive potius liberat
eum à nexu pignorationis, erat enim Pfundlspu.
Contrario dicti fratres artem suam Landek offerunt
et accipiunt pro feudo pignoratitio Id. p. 94.
Pangit cum Austriacis pactum hereditarium defensivum
ratione Brisgoia an. 1505. Id. p. 98. Emit quoq;
pagum Gundelfingen, Reichenbach &c. a dominis
de Blumenc an. 1509. Forst. Emit idem à Seba-
stiano de Landek partem castri Landek et dimidium
pagi Köpzingen an. 1511. Förster p. 26.

Controversiam super Jure territoriali, seu potius super
diversis aliis juribus in Schllengen componit cum Ep^o
Basileensi mediante Ep^o Argent. an. 1509. Fœderi
suevico nomen suud dat Hala suev. an. 1489. cujus
vid. tabulas apud Datt de p.p. c. x. p. 208. promittit
ibi 6. equites et 200. pediter, scil. in casu Obsidionis
per socios suscipienda, alias promisit saltem 30. equites.
Admonet idem Argentinensis de renovando fœdere con
tra Judicium Westphalicum sub dato Baden post Joan.
Baptista 1485. v. Jacob Wencker Hon. Augusti. p. 290.
Vendidisse etiam dicitur Oppidum Weingarten cuâ arte,
Philippo Electori palatino an. 1504. cum pacto, de non
retrocedendo. Solneri A. L. c. 2. §. 9. p. 54.

Cum Philippus Palatinus a Cesare proscriberetur, om
nesq; vicini ex occasione aliquid de Palatinatu se
cerperent, solus hic quamvis ab amicis monitus, fi
dem à patre datam inviolatam servare voluit. Sol
ner l. c. c. 2. p. 104.

Not. 43. ad Philippum. p. 69. Rusticos sumultuan
tes occupatione Durlaci vires sumentes post vastata
monasteria Gottsau, Herrenalba et Frauenalba sua
mansuetudine in officium redegit 1525. Freherus l. 2.
p. 205. 240. comitatur unacum Electore palatino Ep^{us}
Spirensem in solempni introitu in urbem Spiram. Leh
man. II. 27. p. 220. M.

Not. 44. ad Ernestum. p. 71. Is parentes suprema
judicia impugnat, vid. Zasius 2. cons. 20. vivente pa
tre habitavit Sultzberga, quam palatio ornavit. Fœsser.

et ibidem. Moniales Canobio expellit ob vita spurci-
 hem. ibd. vexatur an. 1521. seq. ab Austriacis super
 Jurisdictione territoriali Canobij S. Petri in Sylva ni-
 gra, Landeck, Künzingen, Brunstatt, Forster. Manu-
 mittit Nicolaum Frey von Schalbach artium Magistrus
 et gradus Doctoris in Jure an. 1535. ambientem, vid.
 Wehrneri Observ. pract. p. 337. Tempore tumultus ru-
 sticorum an. 1525. Landeck et Höckningen in cineres
 redacta. Forster. Cedit Henricus de Landeck in
 sua jura in Castrum Landeck. Emit a Christophoro
 de Landeck, reliquam partem Kündringen an. 1536. Idem
 pag. 99. Emit a Vidua de Falkenstein ejus parte
 pagi Königseckhausen an. 1541. Id. Monachi Nym-
 burgenses deserunt circa 1545. suum Canobium, quod
 vi pacti redit ad Marchionem Ernestum: erat ille Or-
 dinis S. Antonij Eremita. Idem. Intercedendo assistit
 civibus Künzingensibus et Waldshutensibus Evangelij
 Doctrinam amplexis. Forster p. 101. M.

Not. 45. ad Carolum p. 74. Promittit ei sub ini-
 tium sui Regiminis Status provinciales in Brisgoia
 tributum quidecennale scil. XV. crucigeris ex C. flor.
 reformationis opus difficultatibus suis in Brisgoia non
 caruit. Cum Austriacis certas condiciones et modum
 statuit ratione collatorum externorum in custo-
 diendis et alendis ministris Evangelij in Ecclesiis
 p. 102. anis 1560. 1561. et 1565. M.

Not. 46. ad Georgium Fridericum. pag. 81.

*Episcopus ista non sicut 3. Lindenow allius gupfzat
writau vs. Stema propaginat, nam Author tantum
propagatores, et sic generationes numerat, palatium
Sulzbergense novis augmentis exornat.*

*Not. 117. ad Bernhardum p. 97. Quamvis esset
major natu filius, tamen per ultimam parentis
voluntatem ei successione Marchionatus Badensis pre-
fertur frater postgenitus Philippus. v. Testamentum
Christophori, add. Jusius L. 2. con. 20. Concubinam
aluit Ottiliam von Hilken, cum qua genuit filium
Bernhardum Christophorum de Baden, qui ducit Doro-
theam de Horckheim, dicta huic Concubina legat per
Codicillum, Neuenburgi publice conditum, ades, quas
ibi possidebat, cum omnibus Instrumentis ibidem
reperitis centum florenos annuo ad dies vita et po-
stea ad filium redituros vid. Codicill. de 1546. 2. Ma-
garetha.*

*Post mortem Marchionis Bernhaldi Marchio Carolus
dictum Bernhardum Christophorum recipit pro domestico,
educare eum facit, et uxorem ducere jubet, eiqz dia bona
promittit, que tamen diu omni effectu carebant
vid. Acta feud. Königsh. . . de aº 1570.*

Not. 118. ad Christophorum Gustavum p. 99.

*Hunc eundem ob defectum animi aequè ac corporis
voluit excludere.*

*Marchio Ernestus Fridericus. vid. Acta feudi Mo-
guntini de an. 1602.*